

at jeg vistnok først maa forhandle med Finansministeren om denne Sag. Jeg tager altsaa mod de Indstillinger, som ere skete fra Finansudvalgets Side.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen under Nr. 1 (Betænkningen Nr. 4) af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 611—12)

vedtoges enstemmigt med 66 Stemmer.

Indstilling Nr. 7 (Bet. Nr. 37) se Till. B., Sp. 609—10 ff.)

vedtoges enstemmigt med 70 Stemmer.

Indstilling Nr. 4 (Bet. Nr. 15) (se Till. B. Sp. 577—78 ff.)

vedtoges enstemmigt med 69 Stemmer.

Man gik derefter til Behandlingen af Indstilling Nr. 2 (Bet. Nr. 13) vedrørende Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Ordføreren (Jens Busk): Der er kun eet Andragende, som er foreslaaet henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, det er Andragendet under Nr. 13. Det angaar en Lærer ved Saksøbings kommunale Skolevæsen, en Mand, der hedder Bro. Han oplyser i sit Andragende, at han i 10 $\frac{1}{2}$ Aar har været ansat som Lærer ved Opdragelsesanstalten Landerupgaard, men ikke kan medregne sin Anciennetet derfra. Han har som Følge deraf først henvendt sig til Justitsministeren med et Andragende — Landerupgaard hører jo under Justitsministeriet —, men Justitsministeriet har under 7. Marts i Fjor erklæret, at det fandt ingen Anledning til at gøre noget for Manden. Han har nu henvendt sig til Rigsdagen, og Andragendet er blevet henvist til Finansudvalget, der mener, at det er en Sag, som nærmest henhører under Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Manden har, som sagt, inden han fik Ansættelse ved Saksøbing kommunale Skolevæsen, været ansat som Lærer ved Opdragelses-

anstalten Landerupgaard. Grunden til, at han forlod Anstalten, var, at det var et for anstrengende Arbejde for ham, da han har haft Gigtfeber og derfor ikke længere kunde taale en saa anstrengende Gerning. Han bliver saa ansat ved det kommunale Skolevæsen i Saksøbing, men der kan han ikke faa disse 10 $\frac{1}{2}$ Aars Virksomhed medregnede i sin Anciennetet i Folkeskolen. Han oplyser, at det, at han ikke kan faa disse 10 $\frac{1}{2}$ Aar medregnede, skader ham saa meget, at han derved lider et aarligt Lønningstab af 500 Kr. Og da nu Manden har været ansat ved en Statsanstalt — Landerupgaard er jo en Statsanstalt —, saa mener Udvalget, at der er nogen Grund til at imødekomme denne Mands Anmodning. Om den kan imødekommes fuldt ud i det Omfang, han forlanger, skal jeg ikke indlade mig paa at sige noget om, men Udvalget er i alt Fald enig om at anbefale det høje Ting at stemme for, at denne Sag henvises til Ministerens Overvejelse og Undersøgelse. Jeg skal med disse faa Ord anbefale Manden paa det bedste til den ærede Minister.

Jensen-Knudstrup: Jeg vil gerne føje min Anbefaling til den ærede Ordførers med Hensyn til Nr. 13 i Betænkningen. Det angaar en Sag, der har meget stor Betydning for Opdragelsesanstalterne. Det har tidligere været omtalt under Skolelovens Behandling her i Tinget, at det kunde være ønskeligt, at Lærere, der virkede ved anerkendte Opdragelsesanstalter, Realskoler og lignende Skoler, ved deres Overgang til fast Ansættelse i Folkeskolen kunde medregne nogle Aar af deres Tjenestetid ved de private Anstalter. Det er ikke noget nyt, thi Latinskolelærerne og, saa vidt jeg ved, Seminarielærerne kunne, hvis de flytte fra private Anstalter til Statens lærde Skoler eller Seminarier, medtage indtil 6 Aar af deres Tjenestetid. Spørgsmaalet er særlig vigtigt for Opdragelsesanstalterne. Paa disse trænger man til meget dygtige Lærere, og har man faaet fat i et ungt, dygtigt Menneske, som er skikket til at blive der, som er skikket til at have med de vanskelige Børn at gøre, saa er det et meget stort Tab for Forstanderen, hvis han straks skal af med ham igen. Og dette kan let blive Tilfæl-